

Zpravodaj

BJB Brniště

Květen 2020

13. ročník

*Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou,
půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud,
půjdeš-li ohněm, nespálíš se,
plamen tě nepopálí.*

Izajáš 43:2 □

Prvního dne týdne přišla Marie Magdalská časně ráno, ještě za tmy, ke hrobu a uviděla kámen odvalený od hrobu. Běžela tedy a přišla k Šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Běželi oba spolu, ale ten druhý učedník běžel napřed, rychleji než Petr, a přišel ke hrobu první. Naklonil se dovnitř a uviděl tam ležet plátna, ale dovnitř nevstoupil. Potom přišel také Šimon Petr, který šel za ním. Vešel do hrobu a uviděl tam ležet Iněná plátna, avšak šátek, který byl na Ježíšově hlavě, neležel se Iněnými plátny, nýbrž byl svinut zvlášť na jednom místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který k hrobu přišel první; i uviděl a uvěřil. Neboť ještě neznali Písmo, že musí vstát z mrtvých. Učedníci pak opět odešli domů.

Jan 20:1-10 (ČSP)

Milé sestry, milí bratři,

v dnešní době jsou ještě kostely prázdné. Nevím, jestli někdy v dějinách byly tak prázdné na Velikonoce. Mnohým chybí ta slavnostní atmosféra, slavnostní roucha, slavnostní oblečení věřících, krásné květiny a nádherná výzdoba, a to vše k připomínce Ježíšova vzkříšení. Ale jaké byly ty první Velikonoce? Zarmoucené ženy, které ráno šly k tomu „prvnímu kostelu“ udělat něco pro svého Ježíše, ale ten kostel byl prázdný! Běžely k učedníkům, kteří byli zavřeni doma a nechtěli vycházet, aby ne že nechytli nějaký vir, ale aby nebyli chyceni od těch nebezpečných virů tehdejšího světa a také nezemřeli. Ale Petr s Janem zapomněli na všechen strach a k tomu prvnímu kostelu běželi také. A jaký ho našli? Prázdný. Viděli plátna a plátno, které měl Ježíš na hlavě, bylo složené na jiném místě, a uvěřili. Uvěřili tomu, co jim Ježíš říkal, že musí zemřít, ale třetího dne vstane. (Kdyby někdo ukradl Jeho tělo, proč by se namáhal mu sundat plátna, kterými byl ovinut a plátno z hlavy složit?!) A ženy s Ním za chvíli i mluvily. První prázdný kostel se proměnil ve velikou radost.

Jak ty jsi prožil letošní Velikonoce? Smutný, že jsi nemohl být v plném kostele? Smutný, že jsi nemohl vidět svoje bratry a sestry? Smutný, že jsi nemohl prožít a vidět všechny ty tradice, na které jsi byl zvyklý? (Někdo byl i smutný, že nemohl jít v pondělí na pomlázku, dostat nějaké to vajíčko nebo panáka.) Nebo veselý, že hrob je prázdný? A že se můžeš radovat spolu s těmi několika bližními, kteří jsou kolem tebe, a připomínat si ty první Velikonoce, kdy kostel byl prázdný?

A ještě něco: V tom prázdném hrobě byla plátna a plátno z hlavy bylo složené na jiném místě. V tehdejší době, když lidé stolovali, měl každý po ruce kus plátna, kterým si utíral ruce. Když někdo od stolu odcházel a už nechtěl pokračovat v jídle, utřel si ruce a to plátno pohodil na stůl. To bylo znamení pro ty, kdo sloužili u stolu, že jeho jídlo, zbytky či talíř mohou uklidit. Když však odešel, ale chtěl se vrátit a pokračovat,

složil plátno na stole a všichni ho čekali zpět. Co nám chtěl Ježíš říci tím složeným šátkem na jiném místě??? ŽE SE VRÁTÍ! A nebude hledat plné kostely lidí a různých relikvií, ani nějakých obřadů, ani kostely a domácnosti, kde je to nejlépe „vyšperkované“, ale vrátí se tam, kde je srdce plné Jeho lásky, pokoj s lidmi a srdce radující se z Jeho příchodu. Haleluja.

Bůh vám žehnej.

Jirka

OHLASY

Ohlasy ze setkání staršovstva v dubnu

- Setkání proběhlo na dálku přes aplikaci WhatsApp, omluvena byla Martina Matysová. Vedení měl na starosti Lukáš Kuc, na úvod přečetl Žalm 107:1–9 a měl krátké zamyšlení. Pak jsme se vzájemně sdíleli o tom, jak prožíváme období nouzového stavu. Poté jsme se společně modlili.
- Vláda povolila od 27. 4. 2020 opět konání bohoslužeb, s postupným navyšováním počtu účastníků. Vše za podmínky dodržení hygienických pravidel dle nařízení vlády, jako např. nošení roušek, dodržení odstupu 2 m mezi sebou (neplatí v rámci rodiny), dezinfekce lavic, klik dveří po skončení bohoslužeb, bez podávání občerstvení po skončení bohoslužeb aj. Domluvili jsme se, že první bohoslužby budou v neděli 17. 5. Také bude možné se od začátku května sejít k Rozhovorům nad Bibli. Bratr kazatel Jirka Šimek pošle všem členům SMS s dotazem, zda se chtějí zúčastnit Rozhovorů nad Bibli a bohoslužeb. Podle zájmu pak bude rozhodnuto, jak se technicky bohoslužby budou řešit (zda se budou konat např. dvoje). Co se týká skupinek, bude ve Zpravodaji kontakt na vedoucí skupinek, na které se bude možné obracet s dotazem, zda a jak se uskuteční.
- Také jsme řešili sborový víkend, zatím nebylo možné jet první červnový víkend kvůli povolení ubytovávat. Pokud se to změní, budeme o tom ještě informovat. Jinak připadají v úvahu náhradní termíny, a to od 12. 6. 2020 nebo od 24. 7. 2020.
- Lukáš Kuc zmínil, že připomene těm z vás, kteří jste se zapojili

do psaní úvah pro Slova života na rok 2021, že 30. 4. 2020 je uzávěrka pro jejich odeslání na ústředí BJB.

- Setkání ukončil modlitbou Lukáš Kuc.

Zapsal

Jiří Jíra

Bohoslužby v době koronaviru

Chtěl bych se s vámi podělit o to, jak prožívám nedělní bohoslužby či spíše, jak jsme se s některými setkali a setkáváme takzvaně online. Poté co kvůli stavu nouze byly zrušeny bohoslužby, jsem se rozhodl, že si je uděláme v rámci rodiny. Bylo to celkem krátké setkání, kdy jsem zahrál několik chval, četl Písmo s krátkým výkladem a pak jsme se společně modlili. Pak někoho z nás (asi Boženku ☺) napadlo, že bychom další neděli mohli někoho přizvat přes mobil nebo Skype. A tak se přidala Alenka Ptáčková. Následně se přidali další lidé a naše rodinné bohoslužby se rozrostly o Alenku Ptáčkovou, Petra Malého, Petru Boučkovou (občas i s Vaškem) a Zavřelovi. Občas sice míváme problémy se spojením, občas někdo chybí, ale všichni jsme se shodli, že jsme rádi, že můžeme být spolu i díky vynálezům dnešní digitální doby. Délka našich bohoslužeb se prodloužila na téměř 1,5 hodiny, protože se prodloužil výklad Slova, také se společně sdílíme o čteném oddíle z Písma, jak ho každý vnímá. Modlíme se za naše potřeby i potřeby druhých a také si povídáme o tom, co prožíváme. Jsem vděčný, že tato možnost tu je a že se alespoň takto můžeme povzbudit ve víře. A i když nejsme fyzicky spolu, stále platí Ježíšovo zaslíbení, že „*kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich*“ (Matouš 18:20).

Jiří Jíra

Za hranicemi naší země a našich sil

Rád bych se s vámi podělil o zážitky z naší rodinné cesty do Francie. Možná se někteří divíte, proč jsme v době jarních prázdnin nevyrazili na hory, jak je v českých rodinách zvykem, ale do města Lille a k moři.

Naše sestra Květa se vypravila letos na studijní pobyt do Francie, jak jste se mohli dočíst v předminulém čísle našeho Zpravodaje, a tak

jsme ji chtěli s rodinou navštívit, vidět, jak se jí v cizině žije, a také jí přivést kolo (když už máme velké auto), aby mohla vyrážet do okolí a alespoň na chvíli se dostat ven ze školních laboratoří. Víím, že při studiích není moc času ani myšlenek na výlety, a tak jsme se také těšili, že společně budeme moci trochu poznat Francii.

Má drahá manželka vše s dětmi nachystala, od jídla přes bicykl až po batožiny, takže jsme hned po mém návratu z jihu Čech mohli navečer vyrazit směr Německo–Belgie–Francie. Čekali nás kus cesty, 990 km, ale jelikož oba s Hankou umíme točit volantem, vše šlo hladce a zdálo se, že se ani nenadějeme a již k ránu spatříme vysněnou Francii. Člověk míní, ale Bůh mění. Kolem druhé hodiny ranní najednou začalo auto zpomalovat a přestalo táhnout. Co se to děje?, říkáme si. Na nejbližším dálničním sjezdu jsme sjeli a vjeli do malé vesničky. Zastavili jsme pod pouliční lampou. Co teď? Nacházeli jsme se cca 500 km od domova, tedy na půli cesty. Udělal jsem zběžnou kontrolu, zda nám nepřekousala kabely kuna, ale nic jsem nenašel. No nic, ještě že si platíme pojištění, a tak si zavoláme odtah. Při telefonátu jsem však zjistil, že auto do servisu mohou odtáhnout až ráno, tedy za 6 hodin. Ale vše má svůj háček, pouze auto, bez rodiny, ta zůstane na ulici v malé vesničce nebo si zaplatíme taxík. Vyhlídky to vskutku nebyly růžové už jen proto, že jsme neměli žádnou hotovost a na účtech minimální rezervu.

S manželkou jsme celou situaci v modlitbě dali do Božích rukou a snažili se zůstat klidní, aby děti mohly usnout. Zvláštní, jak jsme zvyklí na to, že máme vše ve svých rukou. Dobré zaměstnání, pojízdné auto, peníze na účtu, pojištění, které nás vytáhne z každé bryndy. Teď tomu ale tak nebylo, snažil jsem se nepanikařit a rozumně uvažovat co dál, na nic jsem ale pořádně nemohl přijít. Děti se postupně budily, že potřebují na záchod, a nechápaly, proč pořád stojíme v pusté vesničce, kde nás po očku pozoroval mohutný chlap s břichem, který se snad celou noc díval na televizi a byl se svou ženou široko daleko jedinou živou duší, nepočítám-li jejich kočku. Scéna jak z thrilleru. Noc byla chladná, oblečení jen v omezeném množství. Bože, co máme dělat?, byl jsem stále nervóznější. Dej mi prosím svůj klid. Mám zavolat do Čech o pomoc někomu z blízkých, když nám pojišťovna nepomůže? Co s kolem, vždyť na nás Květa čeká? Máme zaplacené ubytování. Nevěděl jsem si rady. Byla to náročná noc!

Ráno volám do pojišťovny a stále nevím, jak to nejlépe udělat. Mám se pokusit dojet do velkého města a tam najít servis, aby nám auto napojili na diagnostiku a zjistili závadu? Pojišťovna by nám jen zajistila odtah a my s rodinou bychom zůstali v této malé vesničce. Rozhodujeme se tedy rozpochybovat auto a dopravit se do města. Věci nabírají spád. Nečekaně lehce nalézáme malý servis ve velkém městě. Ochotný majitel servisu nám zadarmo provádí zjištění závady. I přes porouchané vstříkování se rozhodujeme jet dál, auto natankujeme kvalitní naftou a vyrazíme směr Francie. Vše dáváme do Božích ru-

kou a doufáme, že cesta nebude marná. Auto vydrželo ještě přes 1000 km, dovezlo nás až ke Květě, k moři a vypovědělo nám službu až na cestě zpět, kde nás čekala další noc v nepojízdném autě, ale to už jsme věděli, že se nemáme děsit, ale vyhlížet pomoc a očekávat, že Bůh bude s námi, i když my si rady nevíme. Poslal nám Tomana, našeho bratra, s kterým jsme mohli strávit dalších 14 dní neplánované dovolené, ale to je zas jiná kapitola velkého dobrodružství.

Musím říct, že máme jako lidé stále pocit, že vše máme ve svých rukou, pěkně pod kontrolou, ale při tomto výletě mi Bůh ukazoval, že se mýlím. Vůbec jsem neměl situaci ve svých rukou. V tu chladnou jarní noc jsem skutečně nevěděl, co mám dělat. Už jen proto, že jsme s Hankou nesli zodpovědnost za naši roční Julii a další tři starší děti.

Díky Bože, že věci často měníš, abys nás naučil novým věcem. Díky, žeš nám dal klid vydržet až do rána a neřešit hned věci po svém. Díky za servis a ochotného majitele, díky za krásný čas ve Francii a čas strávený s Květou. Díky, že i když se vše sype a hroutí v našich očích, ty máš vše pevně ve své ruce. Díky za tvou rodinu, která se pozná právě v nouzi. Je zvláštní, že zrovna koronavirus udělal tečku za naším nevhodným cestováním. Co nám tím, Bože, chceš ukázat?

svědectví o Boží blízkosti sepsal Lukáš Kuc

.....

K ZAMYŠLENÍ

MOC MODLITBY

Lidé mohou:

- vyhýbat se našim výzvám,
- odmítat naše poselství,
- oponovat našim argumentům,
- pohrdat našimi kázáními,

ale jsou bezmocní proti našim MODLITBÁM.

MODLITBA (ze 17. století - autor neznámý)

Pane, Ty víš lépe než já,
že jednoho dne budu stará.

Dej, abych byla ohleduplná, ne zatvrzelá;
užitečná, ne však panovačná.

S velkou zásobou mých zkušeností se mi zdá,
že by bylo škoda je nevyužít.

Ale osvobod' mne od chtivosti řídit záležitosti druhých.

Chraň mne, prosím, před tím hrozným zvykem myslet si,
že vždy musím ke všemu říci své.

Zbav mou mysl nekonečného líčení podrobností,
dej mi schopnost dostat se k věci.

Dej pečeť mým rtům, ať nemluví o mých strastech a bolestech,
kterých je s přibývajícími léty čím dál víc.

Pane, dej mi schopnost vidět dobré věci na nečekaných místech a ta-
lent u nečekaných lidí a dej mi tu milost, abych jim to dovedla přiznat.

Neodvážuji se prosit o to, abych dovedla ocenit vyprávění druhých.

Prosím jen o trpělivost, abych je dokázala alespoň vyslechnout.

Neodvážuji se prosit o zlepšení své paměti, prosím spíše o pokoru a
ubývání sebejisté neomylnosti, když má paměť nesouhlasí s pamětí
druhých.

Nauč mne umět přiznávat, že se mohu občas mýlit.

Dej, ať jsem alespoň milá; svatá být nechci,

s některými takovými se těžko žije.

Ale zahořklá stará osoba, to je zase dílo samého ďábla.

Ty, Pane, víš, že přece nechci ztratit všechny své přátele.

*V dubnu jsem se z milosti Boží dožila sedmdesátky a už před časem
mě oslovila tato báseň–modlitba, tak se o ni dělím s vámi.*

Růžena Kucová

Dialog – pravda II

M: Ty úvahy o pravdě byly docela zajímavé.

P: Minule jsme o pravdě mluvili velice obecně. Pravda se ale vztahuje
ke konkrétním věcem, událostem v konkrétním čase.

M: Zase je to velice obecné.

P: Tak například, člověk by měl poznat pravdu o sobě, o Bohu, o vě-
cech trvanlivých, neměnných. Ten zlý nás svádí, abychom se více vě-
novali bádání o věcech pomíjivých.

M: Pravdu o Stvořiteli, o tom, že nejsme jenom hromada hmoty, ale
že jsme duchovní bytosti.

P: Ten zlý se snaží všechno převrátit, změnit význam slov nebo jejich
postavení. Místo toho, abychom milovali pravdu, tak ten zlý vede lidi,

aby se stali vlastníky pravdy.

M: Slyšel jsem takovou myšlenku (vychází z 1. Listu Janova 5:17: „Každá nepravost je hřích...“): „Nepravost je hřích, takže se dá říci, hřích je taky nepravost.“

P: To je zajímavé. Z této konstrukce plyne, že i nadále se máme zabývat pouze hříchem a nemáme přemýšlet o nepravosti. Šikovně přetočeno. Řekl bych, že tato myšlenka „páchne sírou“.

M: To jsi mne pobavil. Myslím, adekvátní označení zdroje takovéto úvahy.

P: Pravda a nepravost bojují proti sobě od počátku. Myslím, že jsi připomenul důležitou skutečnost ve vztahu k pravdě. Ti, kteří „v nepravosti potlačují pravdu“ (Římanům 1:18, ČSP), se stanou adresáty Božího hněvu.

M: To ale znamená, že bychom se měli zabývat nejen hříchem, ale také bezprávím. Pokud hřích a nepravost stojí vedle sebe jako dvě špinavé vlastnosti odporné Bohu.

P: Souhlasím s tebou. Pokud Pán Ježíš Kristus prohlásí:

„Mnozí mi v onen den řeknou: ‚Pane, Pane, což jsme tvým jménem neprorokovali a tvým jménem nevyháněli démony a tvým jménem neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim vyznáám: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.‘“ (Matouš 7:22–23, ČSP)

M: Tak proč lidé vyhledávají zázraky a jiné mocné činy jako důkaz Boží moci, když Pán Ježíš Kristus projevy moci nedává jako garanci toho, že člověk obstojí před Božím soudem?

P: Je mi smutno z toho, že lidé vyhledávají zázraky a o nepravosti téměř vůbec nepřemýšlejí. Přitom je to tak zásadní věc.

M: To by každý, kdo si říká křesťan, měl pořádně přemýšlet, co je a co není nepravost. Nebo co je v souladu s právem, a co není.

P: Souhlasím s tebou. Lhář nakuká křesťanům, ať se tím nezabývají, je to vůbec hřích? Není důležitější poslušnost, láska?

M: Apoštol Jan staví vedle sebe hřích a nepravost se stejnými důsledky pro věčnost.

P: Myslím si to samé. Pár veršů z Bible.

„A on vám řekne: ‚Neznám vás a nevím, odkud jste. Odstupte ode mne všichni činitelé nepravosti!‘“ (Lukáš 12:27, ČSP)

„Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří v nepravosti potlačují pravdu...“ (Římanům 1:18, ČSP)

„... a aby všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti, byli tak odsouzeni.“ (2. Tesalonickým 2:12, ČSP)

„Avšak pevný základ Boží stojí, maje tuto pečeť: ‚Pán zná ty, kdo jsou jeho‘, a ‚ať se odvrátí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Pánovo jméno‘.“ (2. Timoteovi 2:19, ČSP)

„Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“ (1. Janova 1:9,

ČSP)

„Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k posvěcení.“ (Římanům 6:19, ČSP)

„... protože se slituji nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy a jejich nezákonnosti již nikdy nevzpomenu.“ (Židům 8:12, ČSP)

M: Oběť Pána Ježíše Krista byla přinesena nejen za hřích, ale i za všechny skutky nepravosti. Počkej, tady mluvíme o pravdě a nepravosti. Co je teda nepravost? Co si o tom myslíš?

P: Ta předpona nám to trochu vysvětluje. Činy, které nejsou v souladu s právem, zákoností, pravdou. Jako o pravdě, tak i o právu je napsáno mnoho knih. Římské právo platilo v Evropě mnoho století.

M: Dobře, existuje nějaké právo, ale já o něm nevím. Jak potom vím, jestli konám nepravost?

P: Tak jako u pravdy je důležité nebýt vlastníkem pravdy, ale milovat pravdu, tak i o právu se dá říci, že je důležité milovat právo.

M: Nepřeháníš to? Máme milovat Boha a ne nějaké právo.

P: Když čteš Starou smlouvu, co je řečeno o Abrahamovi, otci víry?

„Neboť jsem se s ním sblížil, takže přikáže svým synům a svému domu po sobě, aby zachovávali Hospodinovu cestu a konali spravedlnost a právo, aby Hospodin Abrahamovi naplnil to, co o něm řekl.“ (1. Mojžíšova 18:19, ČSP)

Nebo proctví o Pánu Ježíši Kristu:

„Hle, přicházejí dny, je Hospodinův výrok, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výhonek. Bude kralovat jako král, jednat rozumně a vykonávat v zemi právo a spravedlnost.“ (Jeremjáš 23:5, ČSP)

M: To jsou zásadní výroky na téma právo a spravedlnost.

P: Přesně tak. Otec lži se všemožně snaží překrucovat pravdu, o právu nepřemýšlet, a pokud ano, tak jak se stát vlastníkem práva. Myslíš si, že je možné milovat Boha a nedbat na pravdu, právo a spravedlnost?

„On mu řekl: ‚Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.‘“ (Matouš 22:37, ČSP)

M: Asi bych měl nad tím vážně přemýšlet. Milovat je zejména cit, ale pokud se chovám v rozporu s Jeho představami, tak ten cit může být falešný.

P: Pokud miluji Hospodina, svého Pána, měl bych milovat pravdu, právo a spravedlnost. A modlit se za porozumění těmto pojmům, aby se vše konalo v lásce. Lásce se nemůže dařit tam, kde se ignoruje pravda, právo a spravedlnost. A pokud si to někdo myslí, potom je to falešná, pokrytecká láska. Dům na písku.

M: Budu o tom přemýšlet.

Štefan

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Lukášovo evangelium
Izrael na poušti

Dorost

čtvrtek 16:00 v Oáze

7.5. Hanka

14.5. Jirka

21.5. Hanka

28.5. Jirka

(program: YouBe)

Mládež

pátek 18:00

8.5. dle domluvy

15.5. dle domluvy

22.5. dle domluvy

29.5. dle domluvy

Nedělní bohoslužby

3.5. -
10.5. -
17.5. vedení i kázání: Jiří Šimek
24.5. vedení i kázání: Jiří Šimek
31.5. vedení i kázání: Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příruček)

Mladší děti:

3.5. -
10.5. -
17.5. dle domluvy
24.5. dle domluvy
31.5. dle domluvy

Starší děti:

3.5. -
10.5. -
17.5. dle domluvy
24.5. dle domluvy
31.5. dle domluvy

*Na skupinky se prozatím
ptejte bratra kazatele.*

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:30

Skupinka v Mimoni:

čtvrtek 7. a 21.5. v 18:00.

AKCE SBORU:

Středa 20.5. Setkání staršovstva v 19:00

DALŠÍ AKCE:

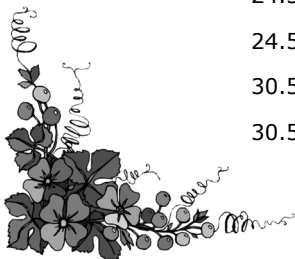
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 8.5. Kamila Matysová
- 11.5. Aneta Šimková
- 15.5. Karel Kuc
- 16.5. David Matys
- 21.5. Kristýna Matysová
- 21.5. Dorota Kucová
- 24.5. Tomáš Matys
- 24.5. Jáchym Kuc
- 30.5. Martina Berková
- 30.5. Hana Matysová

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 28.5.2020

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz